

Mișcarea ortodoxă din Maramurăș.

De ani de zile avem prilejul să cetim și să auzim despre mișcarea, pornită printre Românii uniți din Maramurăș, de a reveni la credința ortodoxă, pe care dâșii, prigonii de străini în trecut, n'au uitat-o niciodată. Curentul acesta sporește zi de zi, așa că acum avem deja un protopopiat ortodox în Maramurăș, cu sediul în Sighet, aparținând eparhiei Clujului, în frunte cu inimosul protopop Mihai Munteanu.

Lupta, însă, este strașnică, pentru că Clerul „catolic” al Românilor maramurășeni „uniți” cu sila se ține încă „bine,” având multe mijloace de terorizarea bunului popor maramureșan, care s'a săturat de acel „cler”, care în trecut l-a despoiat și l-a aservit Rutenismului și Maghiarismului.

Biserica ortodoxă, care a hotărit să-și reînvișteze episcopia maramureșană, suprimată în veacul XVIII. are pe partea sa poporul, care tot mereu dă năvală, din satele unite, la protopopul ort. din Sighet, cerând a fie primit la legea lor veche.

Pentru luminarea opiniilor publice românești din Maramurăș peste capul preoților catolici, Românii ortodocși din județ au înființat o gazetă „Țara Voevozilor”, care îndeplinește o înaltă operă religioasă și națională. Rolul acestei gazete se lămuiește mai ales prin două lucruri: *insuflețirea* ce o provoacă, în rândurile Românilor, cari s'au săturat de catolicism, și prin *demoralizarea* pricinuită între matorii catolicismului din Maramurăș, cari mai țin să apere această formă de desbinare a sufletului și a vieții românești.

E datoria întregii noastre Biserici ortodoxe să sprijinească curentul ortodox maramureșan și mai ales gazeta ortodoxă dela Sighet.

Episcopia Clujului a îndatorat pe fie care preot din eparhie s'o aboneze, pentru modestul preț de 100 Lei la an. Arhiepiscopia a recomandat-o călduros. Aradul, Oradea și Caransebeșul, eparhii mușcate de catolicism, trebuie să fie și ele la locul de datorie, *sprijinind acțiunea*, dimpreună cu gazeta „Țara Voevozilor”, prin abonamente și pe altă cale.

În cel ce urmează dăm loc apelului, ce s'a făcut din partea protopopului nostru din Sighet către preoții și protopopii din mitropolia noastră.

Sighet, 15 Aprilie 1930.

No. 210/1930.

Prea Onorate în Christos frate Părinte,

Biserica ortodoxă din Maramureș, asuprită și chinuită 200 de ani de catolici, reînviază.

Românii maramureșeni înșelați atâta vreme de preoții greco-catolici, preoții ruteni, maghiari sau chiar român, se întorc la credința străbună, conștienți că după unirea politică, pentruca unitatea națională să fie desăvârșită, trebuie să fim una și în credință. Un curent puternic de reîntoarcere la ortodoxie străbate platurile Voevozilor.

Zilnic sosesc la protopopiatul Maramureșului din Sighet, delegații comunelor greco-catolice, care cer primirea în sinul Bisericii ortodoxe, cerându-ne preoți și ajutoare pentru edificarea de biserici.

Dar noi, cu sărăcia din Maramureș, care vă este cunoscută, nu le putem da nici una nici alta.

Deci în această luptă pentru reînvierea credinței strămoșești, *vă chemăm în ajutorul nostru* și odată cu aceasta *vă trimțtem gazeta „Țara Voevozilor”,* tipărită din contribuția banului luat dela gura copiilor preoților noștri, prin care vă facem cunoscută lupta ce o dăm în contra catolicismului puternic, facerând să trezim solidaritatea Românilor ortodocși.

Trimitem din gazeta noastră deocamdată zece exemplare, rugându-vă frățește: să le răspândiți la preoții din raza de activitate ce aveți și la intelectuali.

Cu întoarcerea poștei, vă rugăm să ne comunicați ce număr de gazete să vă mai trimitem și numele tuturor care s'ar interesa de salvarea fraților maramureșeni.

Dacă în lupta noastră nu vom fi ascultați și vom fi învinși, vina înaltea lui Dumnezeu și a istoriei nu va fi a noastră.

Să se gândească însă frații noștri și să vadă și din gazeta ce trimitem, că Maramureșenii smulși dela Biserica ortodoxă de către catolici, au fost lăsați pradă rutenizării și maghiarizării.

Eroii cari s'au jertfit, neamul nostru și Dumnezeu, vă îndeamnă să ne ajutați, să reclădim Maramureșul ca să fie românesc și ortodox, ca pe vremea Voevozilor.

Nol, chiar dacă nu vom fi înțeleși de cel ce pot să ne ajute, până vom avea ultimul ban. Vă vom trimite gazeta, fiecărui protopopiat.

Așteptăm însă răspunsul Frăției Voastre cu încredere.

Protopopul Maramureșului
Mihail Munteanu

Ne place să credem, că nici unul din preoții noștri, cari pot aduce jertfa unui abonament de 100 Lei la an, nu vor denega acest obol, pe care-l cere, nu un preot ci o cauză mare, într'un ținut, unde — în ciuda lipsei de mijloace materiale — se lucră cu mult suflet, întâi de toate!

Activitatea Caritativă a Bisericii.

Problemele mari culturale-sociale și nu mai puțin chestiunile economice din zilele noastre, ne pun pe noi — slujitorii altarului — în fața unei grele misiuni. Pentruca în această grea misiune să putem găsi nu numai căile, ci și îndemnul și îndreptariul necesar, vom încerca să facem o scurtă revizuire asupra felului cum se prezintă în organizarea, în structura internă și în spiritul ei biserica creștină din timpul vechiu.

Hristos dintru început arată lămurit caracterul misiunii Sale când zice: „Fiul omului n'a venit să-i slujească lui, ci să slujească și să-și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.” (Mt. 20, 28). „Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea încât pe unul născut Fiul Său i-a dat spre moarte, ca toți să se mântuiască”. În tot cursul timpului petrecut între oameni, dar mai ales în cursul celor trei ani cât a

durat activitatea Sa publică, Hristos neli cetat a dat dovadă despre această misiune a Sa, căci într'adevăr viața Sa n'a fost altceva, decât o slujire în cel mai ideal înțeles al cuvântului. El alină pe cei osteniți, ajută pe cei lipsiți, vindecă pe cei bolnavi—orbi, șchlop, uscați, surdo—muși, îndrăcțiți, leproși—reducă la viață bineplăcută lui Dumnezeu pe femeia depravată. Satură în pustie mulțimea mare de oameni. Toți câți i-au cerut ajutor și milă, din belșug au luat. Și toate aceste fapte ale lui Hristos au fost sămânță aruncată în marea de suflete, sămânță care a dat în cursul veacurilor roade nenumărate. Acest nou fel de a fi și de a viețui se scurge în vederea cercului de prieteni, pe care dintru început și-l formase Hristos.

Ucenicii și ucenicele Lui sunt introduși treptat-treptat în tainele împărăției lui Dumnezeu și educați, ca să înțeleagă viața în Dumnezeu și la rândul lor să trăiască ei înșiși viața dragostei creștine.

Ceata învățăcelilor nu privește numai activitatea lui Hristos, ci ei înșiși iau parte activă. Așa îl vedem pe Sfinții Apostoli aducând bolnavi lui Hristos și mijlocind vindecarea lor. Cu ocaziunea înmulțirii pâinilor în pustie Apostolii împărțesc hrană mulțimii.

Grupul de ucenici și de ucenice a fost grăuntele din care avea să nască și se crească *biserica*, adică MAREA FAMILIE ce cuprinde pe toți câți prin Sfta Taină a Botezului au îmbrăcat pe Hristos și astfel au devenit filii ai împărăției lui Dumnezeu. Comunitatea creștină din Ierusalim nu este altceva, decât ceata ucenicilor și ucenicelor, ceata care crește în ziua Rutilor prin cel trei mil, câți au primit botezul. Această cea dintâi comunitate creștină are caracterul unei familii, chiar și în felul de viață al ei este continuarea cercului familiar care încunjură pe Hristos în timpul activității Sale publice. Această comunitate forma o asociație de frați. (Faptele Apos. 4, 32) Putem înțelege spiritul care domnia în acea comunitate, dacă analizăm viața ce se scurge și spiritul care animează pe membrii unei familii. În familie proprietatea individuală este cu desăvârșire subordonată sentimentului de apartenență, sentiment care leagă cu putere indistructibilă pe membrii singuratici întreolaltă. Dintru început *milostenia*, isvorâtă din dragostea creștină, a fost nemincinoasă, dovadă pe care cu toții au arătat-o, câți cu adevărat făceau parte din comunitatea în care Dumnezeu era conducător și stăpân.

Învățăcelii și învățăcelele Domnului organizează, după învățătura și pilda Mântuitorului, cea dintâi comunitate creștină în Ierusalim. După felul cum a fost organizat acest cel dintâi nucleu al marelui familii creștine, s'au organizat în cursul vremilor toate comunitățile, adică bisericile.

Toți erau *un suflet*. Membrii comunității creștine se numiau *frați* întreolaltă. Cel cu dare de mână aduceau prisosul lor, din care Sfinții Apostoli împărțeau

ajutoare săracilor. Toți frații, fiecare după puterea sa, aducea darul său la Sfta Liturghie, dar din care se împărtășiau cei lipsiți, nu numai cu prilejul *Agapelor* ci în toate lipsurile vieții.

Armele cari au fost întrebuințate în cele dintâi veacuri ale creștinismului pentru răspândirea Evangheliilor, au rămas aceleași pentru toate vremurile. Armele cari au dat ca rezultat triumful creștinismului sunt: dovada sublimă a Duhului și a puterii, dovada vieții ce o trăiau creștinii, viață care a dus solie până la marginile pământului, că prin creștinism s'a plămădit un nou soi de oameni. Cine dintre noi s'ar încumeta să afirme că nu erau mai mari greutățile acelor vremuri? Să ne gândim la lipsa mijloacelor de comunicație, stăpânirile lumești dușmane creștinilor și la însăși structura vieții din acele vremuri. Și totuși Hristos a biruit, deoarece creștinii acelor vremuri trăiau în convingerea că ei sunt purtătorii adevărului care singur este în stare să potolească setea lumii. Adâncind viața creștinilor din cele dintâi secole vom vedea că iubirea de Dumnezeu s'a manifestat în viața de toate zilele, arătând prin fapte creștinești dragostea lor față de aproapele: acesta a fost secretul biruinții creștinismului.

Hristos zicea învățăceilor săi: „Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unul pe altul, precum eu v'am iubit pe voi, ca și voi să vă iubiți unul pe altul.” (Ioan 13, 34). „Întru aceasta vă vor cunoaște toți că ai mei sunteți, de veți avea dragoste întru voi.” (Ioan 13, 35). Felul cum vor ști să împlinească toți câți se vor numi cu numele lui această poruncă, va fi semnul lor distinctiv. Dacă dorește cineva să cunoască ce foc puternic a putut aprinde în sufletul omenesc dragostea lui Dumnezeu, care s'a arătat prin Isus Hristos, acela citească minunatul imn, cel mai desăvârșit psalm din câte s'au scris vreodată și anume felul în care arată Sftul Apostol Pavel dragostea creștinească în cap. 13 din epistola către Corinteni. Aci se găsește splendida dovadă a vieții noi: Dumnezeu tată a tuturor, toți oamenii o singură familie, toți frați într'olaltă, toți mădulari ale aceluiasi trup, iar Hristos capul tuturor. „Adevărați fiind întru dragoste să creștem toate întru El, care este capul Hristos, din care tot trupul alcătuindu-se și încheindu se prin toată pipăirea dării, după lucrare întru măsură flecărul mădular face creșterea trupului spre zidirea sa singur întru dragoste. (Efeseni 4, 15).

Iubirea de Dumnezeu naște și rodește iubirea către aproapele, iar aceasta îl face pe om să cunoască cea mai discretă strigare după ajutor, cea mai discretă lipsă și durere care apasă pe semenul său. În acest chip ajungem să auzim suspinele deapropelui nostru și tot această desăvârșită dragoste ne face să ne putem ridica până la culmele minunate ale sacrificiului. Oameni fără prihană și întregi, filii ai lui Dumnezeu, curați în mijlocul neamului celui îndărătnic și

răsvrătit, strălucind în lume ca niște luminători, dar mai presus de toate *activitatea caritativă*, iată înșirate pe scurt calitățile și armele prin cari au biruit creștinii. Milostenia isvorită din dragoste și săvârșită pe o întinsă scară și în cel mai ideal înțeles al cuvântului, a cutremurat dărâmand temelile lumii vechi și a cucerit inimile renăscând neamul omenesc și schimbând fața lumii. Câteva mărturii din acele vremuri, mărturii de ale păgânilor și creștinilor vor ilustra minunea săvârșită din sufletele în cari cu adevărat trăia Hristos.

Marele dușman al creștinismului, Voltaire-ul antichității, cum de drept cuvânt a fost numit scriitorul Lucian din Samosata, scriitor care și-a bătut joc de toți și de toate, scrie despre creștinii următoarele cuvinte: „Acești oameni, când este vorba de comunitatea lor, nu cruță nimic nici osteneală sau cheltuieli, căci bieții oameni trăesc în ideea că toți ar fi frați întreolaltă”. Scriitorul bisericesc Tertullian, apărând pe creștinii de atacurile păgânilor, scrie între altele: „Până și exercitarea acestei desăvârșite dragoste l-a făcut pe unii să ne batjocurească. Vedeți — zic ei — cât de mult se iubesc creștinii întreolaltă, sunt în stare să moară unul pe altul, dacă aceasta o cere trebuința. Ei (păgâni) se urăsc de moarte și sunt gata să se omoare unul pe altul.” Se poate o mai splendidă laudă pentru viața creștinească, decât lauda cuprinsă în cuvintele citate?

Dar cea mai strălucită laudă pentru noul fel de viață isvorită din dragostea creștină, o găsim în scrisoarea pe care o adresase împăratul Iulian Apostatul preotului păgân Arsacius din Galata. Iulian și-a dat seama că puterea bisericii creștine constă în exercitarea milosteniei și de aceea s'a străduit, ca din visteria statului să organizeze, după modelul creștin, *activitatea caritativă*. A creat funcționărie specială în scopul ajutorării și îngrijirii săracilor. Numeroase edicte imperiale urmăreau scopul de a organiza acest serviciu de stat, dar în cele din urmă s'a convins că *porunca nu poate înlocui dragostea*.

În pomenita scrisoare, adresată preotului păgân Arsacius, împăratul Iulian Apostatul spune: „Acești Galileeni fără Dumnezeu hrănesc nu numai pe săracii lor, ci chiar și pe săracii noștri. În ciuda mulților slujbași de stat și în ciuda imenselor sume ce cheltuim, săracii noștri tot fără ajutor rămân. Trei împrejurări fac ca această lege blestemată să se răspândească: *activitatea caritativă, cultul morților și viața sfântă a flecărul om care îi aparține*”.

(Va urma)

Procesiune religioasă la izvorul dela Șiria.

Marele praznic al „Oastei Domnului” de pe podgoria Aradului.

(Continuare).

În urma I. P. C. Sale, urcă coasta muntelui evlaviosul ostaș Iota Barna, despre care am mai scris cu ocaziunea primului pelerinaj. Cuvântarea rostită de acest vrednic ostaș îmi întărește și confirmă întru toate cele susținute de mine și publicate în „Lumina Satelor”. În cuvântarea sa cu multă înțelepciune, dovedește pericolul dela răsărit (bolșevismul) și cel dela apus (sectele). Vorbește și de data aceasta cu cunoscute-i însuflețire și convingere. La sfârșitul sf. liturghii să săvârșește sf. taină a maslului.

După încheiere I. P. C. Sa dând binecuvântarea mulțimii, pleacă mulțumit și satisfăcut de cele văzute. Motivul grabniciei plecării a fost că, în o vale lângă drumul ce duce la izvor, sectarii săpau o groapă în care aveau să cufunde întrânsa victimile lor, jucându-se de-a botezul. I. P. C. Sa însoțit de simpaticul ostaș Gh. Fărcaș, preș „Oastei Domnului”, pleacă spre acel loc de aminteală unde sosește tocmai la vreme. I. P. C. Cuviosul roagă pe acești recalitranti să-i permită să vorbească la ce falsul botezător dă ordin în modul cel mai cinic zicând: „Să cânte fanfara”, după fanfară dă alt ordin zicând: „Să cânte corul”. După terminarea corului pășește în mod agresiv, dând ordin poliției să-l dețină pe I. dirigitor. I. P. C. Sa privea cu scârbă la acest tablou obscen al îmbrăcării și desbrăcării, pe care nu ne îngăduie bunul simț să-l descriem. Câtă decadență și perversitate. Nu sunt pornit contra nici unei confesiuni, dar dacă asemenea oameni sunt tratați cu îngăduință din partea autorităților publice și pot face ce vor, cei cu răspundere morală să nu avem dreptul de a ne scârbi?

După ce și-au terminat acești oameni programul lor, au plecat cu puținii lor aderenți, iar I. P. C. Sa cu grosul mulțimii a rămas la înălțimea demnității. Părăsirea aceasta este identică cu aceea a satanei, când îl poruncește Mântuitorul zicând „Dute dela mine satana”. Pe reprezentantul lui Hr. nu l-au primit apostolii așa cum făcurea Gadurenii față de Mântuitorul când îl rugară să lasă din hotarele lor. I. P. C. Sa ingenunche și zice rugăciunea „Tatăl nostru”, urmat de bunii ostași creștini, cărora sub impresia durerosului incident și emoționat până la lacrimi, vorbi mulțimi: „Despre nestatornicia lumii aceștia și perzanția sufletelor”. Cuvântarea aceasta este identică cu a lui Ioan în pustie, când zise celorce veniseră să-i boteze. „Pui de năpărcă, cine va preveni să fugiți de urgia viitoare” Mat. c. IV v. 7. Creștinii, în urma acestei cuvântări, au rămas edificați asupra marelui act al sf. botez. Apoi creștinii ostași pleacă sub conducerea I. P. C. Sale spre comună. La o răspântie fusese întimpinat cu mare însuflețire de întreg poporul din comună, în frunte cu Păr. A. Adamovici care-l binevantează cu frumoase cuvinte. I. dirigitor îl răspunde emoționat, predându-i credincioșii pe cari îi conduse. În timpul acesta sosesc și peregrinii de sub conducere Păr. Nicolae, formând un convoi puternic, plecând spre sf. biserică. Ajunși aici biserică era arhiplină. Act I. P. C. Sa ingenunchează cu tot poporul și rostește rugăciunea „Tatăl nostru și Născătoare de Dumnezeu”, încheind cu o cuvântare instructivă, către creștinii oastei Domnului, îndemnând pe toți credincioșii, să intre în oastea Domnului, pe care o numește cetate de apărare a ortodoxiei.

Așa au prăznuit creștinii ostași, ziua a doua a marelui praznic a pogorării Sf. și Dumnezeescului Duh

Fie ca și acest de sf. doilea pelerinaj să fie spre folosul și întărirea sf. biserici, iar pe voi buni ostași ai Domnului,

Dumnezeu să vă facă părtași de cercasca Lui împărăție, ca roadele ostenelelor voastre să ncolțească, săse mulțescă, ca să vi-să poată zice la dreapta judecată „Cale bună ați umblat, luptă bună ați luptat, credința ați păzit, intrați în casa D-lui meu”.

De încheiere, am să spun o vorbă la adresa bărbatului înțeleghător al vremurilor, care n'a cruțat osteneală, nici jertfă pentru întărirea sf. biserici. Acest bărbat integru este I. P. C. Sa Părintele Arhimandrit Policarp, starețul s. monastiri H. Bodrog. care, decând l'a pus Dumnezeu în fruntea sf. monastiri, a muncit cu graiul și în scris. În numele „oastei D-lui” îi mulțumesc și pe aceasta cale, pentru toate cele ce a făcut pentru smeriții ostași ai D-lui și credincioși ai sf. biserici străbune. Bunul D-zeu să-i răsplătească pentru ostenele făcute, să-i lungescă firul vieții spre binele și întărirea sf. biserici. Întru mulți ani!

Preot-prof. N. Băru.

Ședința sfântului Sinod.

(Continuare).

S'au votat două regulamente prezentate de I. P. S. S. Nicolae al Ardealului.

Ele privesc organizarea Academiiilor teologice și internatelor teologice de pe lângă facultățile și academiiile teologice.

După terminarea ședinței cei patru mitropoliți au prezentat d-lui Iuliu Maniu anteproiectul de lege pentru reforma învățământului teologic spre a fi votat în actuala sesiune.

Ședința V-a. Vineri 6 Iunie, c. Sf. Sinod a ținut ședință sub președinția I. P. S. S. mitropoliților Pimen și Gurie.

Comisiunea cărților didactice religioase a prezentat Sinodului programa analitică a clasei VI-a și a VII-a, modificată în vederea reînființării liceului cu opt clase, care s'a aprobat.

S'a prelungit valabilitatea manualului „Morala Creștină” pentru clasa VI-a normală, de preotul Vințilescu.

Sinodul a încuviințat, ca asociația femeilor ortodoxe să institue un concurs pentru cele mai bune manuale de religie, curs primar, ales dintre manualele aprobate de Sf. Sinod.

P. S. Arhiereul Vasile de Râșinari a citit referatul său asupra predării învățământului religios de toate gradele din țară.

Sf. Sinod a hotărât tipărirea referatului în vederea unor discuții ulterioare.

Luându-se în discuție cazul preotului Davidescu, căsătorit pentru a doua oară și care fusese pentru aceasta demis din preoție, Sinodul a respins cererea lui de grațiere.

S'a dat deslegare consiliului central bisericesc de a lua în primire averile cari urmează, prin legea de organizare bisericească, să treacă pe seama bisericii.

P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului referă din partea comisiei centrale, în urma căreia s'a aprobat înființarea unui timbru didactic, aplicat pe manualele de religie în folosul casei de credit, pensii și economie a clerului.

În acest scop se va interveni la ministerul Instrucțiunii ca pe viitor să nu se mai aplice timbrul acum existent al Casei Școalelor.

În urma propunerii P. S. episcopului Ioan al Aradului s'a hotărât trecerea comitetului de editură al Institutului biblic la Consiliul central bisericesc.

P. S. S. arhiepiscopul Vasile de Râșnov face un referat cu privire la inspecțiunile în învățământul teologic. Sinodul a hotărât ca la toate școlile acest control să fie executat în cuprinsul eparhiilor respective, de chiriarhi sau delegații lor.

În același sens a hotărât să intervină la ministerul de instrucție, ca postul de inspector general al învățământului religios să fie încredințat unui arhiepiscop delegat de Sf. Sinod.

Luându-se în discuție conținutul cărților literare: „Icoane de lemn” de d. T. Argezi și „Neamul Cotofenestilor” de d. A. Barnovschi, Sf. Sinod le socotește ofensatoare și hotărăște punerea lor la index.

Ședința se ridică la ora 1, prorogându-se sesiunea până la 11 Iunie.

Ziua VI-a. Mercuri, 11 Iunie c. șeful Sinod a ținut ședință solemnă în care s'a hotărât ca o delegație a șefului Sinod să aducă M. Sale Regelui Carol al II-lea felicitările și omagiile Bisericii ortodoxe cu prilejul urcării M. Sale pe tron.

După aceasta s'a intrat în ordinea de zi, discutându-se problema organizării bisericii.

I. P. S. Episcopul Visarion și-a exprimat dorința să se evidențieze o cât mai strânsă colaborare între fostele vii ale Bisericii.

I. P. S. mitropolitul Bălan a cerut să se fixeze un program de activitate pentru directivele autorității sinodale episcopale.

S'a discutat apoi asupra regulamentelor academiilor teologice.

Ziua VII-a. Joi, 12 Iunie c. membrii Sf. Sinod s'au întrunit sub președinția I. P. S. S. Patriarhului Miron Cristea.

S'a luat în discuție pe articolele regulamentului seminarilor și internatelor acestora și supus la vot, regulamentul a fost votat.

După aceea, cei patru mitropoliți ai țării, în frunte cu I. P. S. S. Patriarhul, au plecat la orele 12 la Palatul Regal ca să transmită noului Rege felicitările Sinodului.

La ora 1 membrii Sinodului au luat masa comună la Seminarul Central, dată de patriarh.

Ziua VIII-a. Vineri, 13 Iunie c. membrii Sf. Sinod s'au întrunit în ultima ședință a sesiunii actuale, sub președinția I. P. S. Patriarhului Miron.

S'a luat în discuție regulamentul pentru înființarea arhierelor vicari care a fost aprobat în principiu.

Episcopul Visarion al Hotinului a făcut apoi expunere de motive asupra proiectului de regulament privind îmbrăcămintea clerului, evidențind necesitatea de a se păstra cu rigurozitate costumul clasic prețios.

Sf. Sinod a discutat după aceasta, chestiunea coroanelor mortuare cari până acum erau un fel de ornament bisericesc.

S'a decis înlăturarea acestor coroane.

Consiliul central bisericesc a fost invitat să întocmească planuri tip, pentru construirea de biserici, cari să corespundă atât cerințelor igienice, cât și necesității de a evita întâmplări ca cele dela Costești.

În urmă membrii Sf. Sinod au cercetat posibilitățile ridicării unor biserici românești la Ierusalim.

La ora 12 jum. d. ministrul Costăchescu a citit mesajul regal de închidere a sesiunii Sf. Sinod după care ședința s'a ridicat.

Mama.

*Cu dragoste m'a legănat la sânul
Și Ea mi-a dat întâia învățtură,
— Din toate ca să gust o picătură —
Ca mai târziu... să fiu al nimănui!...*

*Cuvântul „Mama” îl rostesc într'una
În fiecare seară la culcare,
Și par'c'o văd ca'n vremuri zămbitoare:
Spunând un basm din nopți „omte una!”*

*Icoana Ei în minte 'ntipărită
Mi-o rămânea de-apăruri ca o sfântă,
Și-un dor ca s'o mai văd mă tot frământă:
În viața mea pustie — stingherită!...*

Ion Miuța

INFORMAȚIUNI.

Legea Românească, organul oficial al Eparhiei Oradea, publică concurs pentru mai multe posturi de protopopi, Atragem atențiunea P. C. Preoți asupra concurselor publicate pentru posturile de protopopi din Salonta, Vașcău, Tileagd și Rieni. Cererile de concurs se pot înainta până la data de 29 Iulie a. c.

Marele Voevod Mihai a depus examenul de clasa a doua primară. Examenul a ținut 2 ore și jumătate. Au fost față la examen M. S. Regele Carol și Regina Elena. Insuși regele la pus mai multe întrebări, pe lângă cele ce l-au pus profesorii. Voevodul nostru a răspuns foarte bine la toate întrebările.

M. S. Regele Carol al II-lea a luat proprietatea următoarelor regimente: Regimentul de gardă M. S. Viteazul, Batalionul I Vânători de Munte, Devizionul I Tunuri Munte, Regimentului de Escortă Regală și Grupul I Aviație.

Decorarea M. S. Regina Maria „Monitorul Oficial” a publicat următoarele:

„Se va înscrie printre membrii ordinului „Ferdinand I”, în gradul de Mare Cruce cu volan, Majestatea Sa Regina Maria, care a fost sufletul Ideli de unitate națională în timpul războiului de întregire.

Pe aerodromul dela Pipera (București) s'a prăbușit cu avionul și a murit istețul locotenent aviator Eugen Ștefănescu. La înmormântarea lui a luat parte și M. S. Regele.

O Minune de Biserică. La New-york se zidește o mare biserică care va avea 72 de clopote, o adevărată orchestră. Clopotul cel mai mare împreună cu altele 21 s'au turnat în Anglia și s'au adus la New York.

Clopotul cel mare este o minune, având un sunet foarte plăcut. Diametrul la gură e de 3 metri și ceva și cântărește 37 mii de kilograme. Numai limba acestui clopot cântărește 200 kgr. Toate aceste clopote vor fi puse deodată în mișcare, prin apăsarea unui buton electric.

Evreii din România să numără la 900.000, din cari 500.000 în vechiul Regat; 273.000 în Basarabia și Bucovina; 200.000 în Transilvania.

Cel dintâi oraș fără Dumnezeu, este orașul Bogorods din jurul Moscovei în acest oraș nu mai există nici o biserică, toate fiind prefăcute în săli de cinematograful (unde rulează numai filme antireligioase) și în cluburi comuniste. Locuitorii care s'au opus închiderii bisericilor au fost arestați și trimiși în Siberia. Un preot care s'a opus la închiderea bisericii a fost împușcat pe loc. Acesta este cel dintâi și până acum singurul oraș din lume în care preamărirea lui Dumnezeu a fost desființată. Nu va trece mult și îl va ajunge urgia Dumnezească, pe acei care își bat joc de El și de lucrurile Lui. Dumnezeu nu se lasă batjocorit.

Promovare. Studentul nostru în teologie Ioan Petreuța, a fost promovat la finea lunii iunie a. c. doctor în științele teologice la facultatea din Cernăuți. Tinărul Dr. I. Petreuța, care a studiat un an la Athena și altul la Viena, va intra cu începutul lunii Septembrie a. c. în serviciul Academiei noastre teologice din Arad.

Dorim mult noroc și izbândă profesorului Dr. I. Petreuța.

Logodnă. Candidatul la preoție Ioan Crișan din Arad, s'a logodit cu d-șoara Mărioara A. Hențiu din Siclău. Sincere felicitări.

Anuarul Academiei Andreiane din Sibiu pe anul școlar 1929/30 tipărit pe 105 pagini, în tipografia „Oastei Domnului” din Sibiu, se prezintă prin conținutul său și de data aceasta, o carte de mult folos.

Din datele statistice aflăm, că funcționează acolo 10 profesori, și au fost înscriși elevi în c. I. 39, (între cari 4 fete), în c. II 58, în c. III. și IV. câte 25, Total: 147.

În partea literară scrisă cu multă competență, găsim 1. un studiu istoric, asupra școlii teologice de profesorul-rector N. Colan, 2 un profund studiu teologic asupra „Plângerilor lui Ieremia,” scris pe 42 pagini de profesorul Neagu. 3. Profesorul Stăniloale ne duce cu multă pricepere în „Calea spre lumina Dumnezelasă”. 4. I. Badiu student în teologie ne înfățișează apoi în culori vii „influența creștinismului asupra societății”, o conferință, ce dovedește studiu, interes și pregătire serioasă pentru cariera preoțească.

Găsim apoi în acest Anuar raport amănunțit atât despre activitatea profesorilor în cursul anului școlar cât și a elevilor în societatea lor „A. Șaguna”, care activitate e mândria de acum și nădejdea de mâine.

Dacă în toate institutele teologice să muncește — prof. și elevi — ca la Sibi, nu avem teamă nici de porțile iadului, nici de cetele celor văzuți și nevăzuți dușmani ai bisericii și ai patriei.

T. D.

Nr. 3654/1930.

Circulară.

Către toate oficiile protopopești și parohia Aradului.

În legătură cu înștiințarea circulară No. 6553/1928 din 27 Nov. 1928 dată Prea Cucernicilor Protopopi, de data aceasta se atrage atenția obștească a cucernicilor preoți și a creștinilor noștri asupra broșurei a noua (IX), cu titlul: Combaterea sectelor naționaliste, de M. A. Calnev, în traducere românească, tratând despre sfintele posturi ale bisericii ortodoxe și despre înlocuirea sâmbetei și prăznuirea Duminecii.

Broșura e editată de „Uninunea culturală-bisericească” din Chișineu. Prețul nu se arată. Se poate procura pe calea librăriei noastre Diecezane.

Arad, la 19 Iunie 1930.

Consiliul Eparhial.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de preot capelan protopopesc permanent pe lângă protopopul Aradului, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite de la prima publicare în organul „Biserica și Școala”.

Beneficiile împreună cu acest post sunt:

1. Sesiunea preotului capelan protopopesc,
2. Relut de bir. 600. Lei anual,
3. Din stolele protopopului $\frac{1}{3}$ parte,
4. Întregirea de salariu de la Stat.

Reflecții vor ajusta cererile de concurs cu extras de botez, diplomă de bacalaureat în liceu, absolutorul teologic, testimoniul de calificare preoțească pentru parohii de clasa primă și cu certificat despre eventualul serviciu de până aci. Cel din altă Eparhie vor mai prezenta și scrisoare de învoire de la P. S. Sa Părintele Episcop al Aradului. Cererile vor fi adresate Consiliului parohial ort. rom. din Arad și înalțate P. On. Oficiu Protopopesc din Arad.

Reflecții se vor prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică din Arad, spre a-și arăta aptitudinea în săvârșirea sfintelor slujbe și în oratorie.

Alesul va catehiza la școlile unde va fi desenat și va plăti toate impozitele după întreg venitul său preoțesc.

Consiliul Parohial ort. rom. din Arad,

în înțelegere cu **Traian Vaftanu (ss)**
protopop

3-3

Conform ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial ort. rom. nr. 3262/1930., pentru îndeplinirea parohiei a II-a din Seceani, protopopiatul Vinga, se publică din nou concurs, cu termen de 30 zile, socotite de la prima apariție în organul diecezan, „Biserica și Școala.”

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială.
2. Casa parohială.
3. Birul legal.
4. Întregirea dotației preoțești de la Stat.
5. Stolele legale.

Alesul va catehiza elevii școlilor primare din loc, fără nici o remunerație de la comuna bisericească și va achita toate impozitele după beneficiul parohial. Parohia este de clasa I. (primă).

Reflecții din alte dieceze numai cu învoirea P. Sf. Sa Părintelui Episcop pot concura.

Recursurile ajustate cu documentele necesare și adresate consiliului parohial ort. rom. din Seceani se vor înalța în termenul concursului Oficiului protopo-

pesc ort. rom. din Vinga, iar reflecții se vor prezenta, observând dispozițiile §-ului 33. din regulamentul pentru parohii, în sf. biserică din Seceani pentru a arăta dexteritatea în cele ritual și oratorie.

Consiliul parohial ort. rom. din Seceani.
în înțelegere cu: **Sava Tr. Seculin ppop ort. rom**

2-3

BIBLIOGRAFIE

Episcopia Ortodoxă Română a Vadului, Feleacului și Clujului. 1919—1929 de Dr. Sebastian Stanca consilier eparhial în Cluj.

În opus acesta de 165 pagini, părintele Stanca ne înfățișează într'un stil limpede și plăcut rezultatul muncii, obținută de această episcopie pe terenul: religios, cultural și financiar, în curs de cei 10 ani de când există. Meritul pentru întemeierea și cu deosebire pentru înflorirea așa de îmbucurător al acestei episcopii românești, îl are vrednicul Episcop de Cluj P. S. Sa părintele Nicolae Ivan. Vrednicia P. S. Sale în deosebi pe terenul economic, sunt de mult apreciate, când era referent economic al arhidiecezei de Sibiu.

A apărut revista „Misionarul” pe luna Mai a c. următorului sumar: Ce sunt ereziile creștine și din ce cauze se nasc ele; articol semnat de P. S. Sa Vartolomeu al Râmnicului. Metodica misionară (urmare) de M. A. Calnev.

Spovedania sau mărturisirea păcate, de Mitrop. Antonie Hropovițchi tradusă de I. P. S. Gurie. Despre adevărata Biserică pământească a lui Hristos, de M. A. Scvoznikov. Propaganda ateismului și apărarea creștinilor în Rusia sovietică (urmare) Gr. I.

Cronica externă de Al. Palady, cuprinde date despre moartea Patriarhului Iugoslaviei; Sfântirea catedralei ortodoxe în Tochio; în preajma Soborului ecumenic; Alegerea noului Patriarh al Sârbilor.

Licitație minuendă.

Pe baza devizului aprobat de Venerabilul Consiliu Eparhial cu Nr. 3572/1930 pentru repararea bisericii ort. române din Ficătar se publică licitație minuendă cu oferte închise pe ziua de 20 Iulie (sf. Proroc Ilie) 1910 oarele 2 p. m. în localul școlii primare, pe lângă următoarele condițiuni. 1) Prețul de strigare: 50100 Lei. 2) Anteprenorii nu vor avea dreptul a preținde nici un fel de spese pentru participarea lor la licitație.

3) Anteprenorii vor înalța (vor aduce cu sine) deodată cu ofertele și vadiul de 10% până la data de 19 Iulie ora 6 p. m.

4) Devizul și schița se pot vedea zilnic la oficiul parohial din Ficătar.

5) Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrările acelui anteprenor în carele va avea mai bună încredere fără privire la rezultatul licitațiunii.

Ficătar la 25 Iunie 1930.

Consiliul parohial ort. rom. din Ficătar.

1—2

Licitație minuendă.

Pe baza devizului aprobat de Veneratul Consiliu Eparhial ort. rom. din Arad cu No. 3801/930, pentru edificarea unei case parohiale în Alioș se publică licitație minuendă cu oferte închise pe ziua de 13 Iulie a. c. ora 4 p. m. în localul școlii confesionale, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul lucrărilor 596.680 Lei

2. Anteprenorii nu vor putea pretinde spese pentru participare la licitație.

3. Anteprenorii vor înalța odată cu ofertele și vadiul de 6% până la 12 Iulie ora 5 p. m.

4. Devizul, planul și alte condiții se pot vedea zilnic la oficiul parohial ort. rom. din Alioș.

5. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința edificarea casei parohiale, — fără privire la rezultatul licitației, — acelui anteprenor, în care va avea mai multă încredere.

Alioș, la 27 Iunie 1930.

Consiliul parohial ort. rom. din Alioș. 2—2

Licitație minuendă.

În baza devizului și planului aprobat de Ven. Consiliu Eparhial sub Nr. 3541/1930. să publică licitație minuendă deschisă, pentru darea în întreprindere a gardului din fațada Sfintei biserici din Cerneteaz, care se va ține în 20 Iulie a. c. la ora 10¹/₂ a. m. pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de exlamare: 136.630 Lei.

2. Licitanții vor depune ca vadiu 10%.

3. Licitanții nu pot pretinde spese de participare.

4. Licitantul care va lua lucrarea în întreprindere, va avea să suporte spețele planului și devizului.

5. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea, acelui licitant, în care va avea mai mare încredere, fără privire la rezultatul licitației.

6. Planul și devizul să pot vedea, în oarele oficiose la oficiul parohial din Cerneteaz.

Cerneteaz, la 28 Iunie 1930.

Consiliul parohial.

1—2

Mulțumită publică.

În numele comunei bisericesti din Agriș proto-presb Știrlei venim și pe aceasta cale a aduce sincerele noastre mulțumiri Consiliului comunal din loc pentru frumosul gest manifestat față de sfânta noastră biserică, prin oferirea materialului lemnos din pădurea expropriată în sumă de 799314 Lei spre scopul de edificare de biserică.

Aceasta frumoasă sumă din partea comunei bisericesti a fost întregită la 800,000 care s'a și depus la „Banca Românească” din Arad spre fructificare.

Este de notat, că meritul pentru votarea sumei mai sus indicate le are în mare parte Dl notari comunal Eugen Fabri care deși străin, de limba și legea noastră în buna înțelegere cu preoțimea locală a stărut pe lângă membrul Consiliului Comunal, care cu majoritate de voturi 7 contra 3 de a decide: că materialul lemnos respective suma încasă de 799.314 Lei să se deie comunei bisericesti pentru edificare de biserică.

Tot la stăruința Dnui notari cu ocazuluna compunerii bugetului comunal sa susceput în buget 50,000 Lei tot spre scopul mai sus menționat.

Bunul Dzeu respiațească cu Darurile Sale bogate atât membrilor Consiliului Comunal, cât și Dnui notari pentru dragostea, și viul interes manifestat față de sft noastră biserică.

Agriș, la 25 Iunie 1930.

George Pap
paroh pres. Cons. par.

Poșta administrației.

Onor. Consiliul parohial Ficătar.

Pentru publicarea licitațiunii minuende vă rugăm a ne aviză suma de Lei 60.

Adm. foii „Biserica și școala”

Consiliul parohial Cerneteaz Lei 80.

Redactor responsabil: SIMION STANA.